

Loven, der i Forbindelse med den ældre Lov ikke maa medføre en større Udgift end det oprindelig forudsatte Beløb, 3 Mill. Kr., traadte i Kraft straks, og dens Gyldighed udløber den 31. Marts 1935.

Venstremindretallet i Folketingsudvalget kunde som foran nævnt ikke tiltræde Lovforslaget med de af de tre andre Partier foreslaaede Ændringer, men Partiets Medlemmer stillede Ændringsforslag bl. a. gaaende ud paa, at Beskæftigelsen fortrinsvis skulde ske ved *produktivt Arbejde*, der saa specificeredes noget mere end i Loven og i Flertallets Ændringsforslag (se ovenfor). Først naar saadanne produktive Arbejder ikke forefandtes i tilstrækkeligt Omfang, skulde Arbejder ved Anlæg af Sportspladser, Vedligeholdelse af de arbejdsløses Klæder, Husflid m. v. komme i Betragtning. Endelig kunde Beskæftigelsen, hvor Forholdene maatte tale derfor, bestaa af en passende Blanding af legemligt Arbejde, Undervisning og Sport. — Venstres Medlemmer havde yderligere haft for Øje, at det samlede *Vederlag*, de unge arbejdsløse kunde opnaa (Kost, Logi eller disse Udgifter dækket samt eventuelt et mindre Beløb), skulde være *lavere* end den Betaling, som andre unge paa den samme Egn ved Arbejde, der kræver lignende Kvalifikationer, kan opnaa ved selv at skaffe sig Arbejde, idet det var Venstres Opfattelse, at de Arbejder, der iværksættes efter Ungdomsarbejdsloshedsloven, ikke maatte medføre, at de unge forlader deres hidtidige Beskæftigelse for at søge hen til de ved offentlige Midler iværksatte Beskæftigelsesforanstaltninger. Man stillede derfor Ændringsforslag om, at det ved Fastsættelsen af det samlede Vederlag burde iagttages, at dette blev væsentligt mindre, end hvad andre unge paa den paagældende Egn ved Arbejde, der kræver lignende Kvalifikationer, kan opnaa ved selv af skaffe sig Arbejde. — Endvidere ønskede Mindretallet, at der i det nævnte *raadgivende Udvalg* indsattes *Repræsentanter for Købstadforeningen og for De samvirkende Sogneraadforeninger* for derigennem yderligere at vække Interesse for Sagen i de Kredse, hvis Interesse og Medarbejde ansaas for nødvendigt, hvis Loven skulde faa den tilsigtede Betydning. — Endelig foreslog Mindretallet, at de Kommuner, der iværksætter de omhandlede Arbejder, skulde være berettiget til at sidestille *Vægning ved at efterkomme Anvisning* af saadant Arbejde med de Tilfælde, som Loven om offentlig Forsorg § 306 omfatter. (Mindretallet havde dog i Udvalget erklæret sig villigt til at drøfte andre Bestemmelser omhandlede Arbejdsvægning, saaledes som disse findes i Socialreformen). Over for Mindretallets Bemærkning i Betænkningen om, at Flertallet havde stillet sig afvisende over